

Nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy

Za prekursor se ve smyslu Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004 považují všechny látky, které jsou uvedeny v příloze I., ale i léčivé přípravky, které jsou sice jinak z této definice vyloučeny, avšak uvedené látky z nich lze snadno použít nebo extrahovat snadno dostupnými prostředky. V případě konkrétního léčebného přípravku (léku) obsahujícího některou z látek, na něž dopadá definice prekursoru, je nutné posoudit, zda způsob, jakým lze prekursor z konkrétního léčebného přípravku (léku) použít nebo extrahovat, je možné označit za snadno proveditelný dostupnými nebo hospodářskými prostředky. Za takový lze považovat možnost extrahovat prekursor z léčebného prostředku např. rozpuštěním ve vodě nebo v jiném roztoku, zahřátím nad otevřeným ohněm nebo jiným tepelným zdrojem, a to za použití zcela běžných nástrojů, náčiní či hospodářských zařízení apod. Může tedy jít o běžné úkony jednotlivce či skupiny osob v rámci individuální nebo manufakturní výroby, za využití zcela běžných nástrojů, náčiní či hospodářských zařízení, při nichž dojde k vyloučení nebo jinému oddělení prekursoru, aniž by k tomu bylo nutno použít složitých chemických, laboratorních nebo obdobných náročných postupů.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 8 Tdo 1363/2011, ze dne 9.11.2011)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v neveřejném zasedání o dovolání obviněné V. R., proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 29. 6. 2011, sp. zn. 31 To 218/2011, jako soudu odvolacího v trestní věci vedené u Okresního soudu v Liberci pod sp. zn. 69 T 18/2010, tak, že podle § 265i odst. 1 písm. e) tr. ř. se dovolání obviněné V. R. odmítá.

Z odůvodnění :

Rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 24. 3. 2011, sp. zn. 69 T 18/2010, byla obviněná V. R. uznána vinnou zločinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy podle § 283 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku, kterého se podle skutkových zjištění tam popsaných dopustila tím, že dne 7. 1. 2010 ve 14.45 hodin dovezla přes hraniční přechod v H. z P. r. do České republiky, kde byla zadržena hlídkou mobilního dohledu Celního úřadu L., 100 kusů balení léku Sudafed po 12 kusech tablet s obsahem prekursoru hydrochloridu pseudoefedrinu 60 mg v jedné tabletě, celkem tedy 72.000 mg pseudoefedrinu, který je uveden pro účely zákona č. [167/1998](#) Sb., o návykových látkách, jako prekursor v příloze I, kategorii 1 přímo použitelného předpisu Evropských společenství, a to Nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004 ze dne 11. 2. 2004, o prekursorech drog.

Za tento zločin byla obviněná odsouzena podle § 283 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání dvou let, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvou let. Podle § 70 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku byl obviněné dále uložen trest propadnutí věci, a to černočervené sportovní látkové tašky bez označení a 900 tablet léku Sudafed.

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci usnesením ze dne 29. 6. 2011, sp. zn. 31 To

218/2011, podle § 256 tr. ř. zamítl odvolání, které proti shora uvedenému rozsudku podala obviněná.

Obviněná napadla prostřednictvím obhájkyň JUDr. M. N. toto usnesení odvolacího soudu z důvodu podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. dovoláním. Nejprve v něm vytkla, že soudy vycházely pouze z nepřímých důkazů a údajů, které netvoří jeden celek. Zdůraznila, že předmětný lék zcela legálně zakoupila v P., kde jeho nákup není zakázán v jakémkoliv množství, a tedy bylo povoleno lék dovézt. Za nepodložené považovala tvrzení odvolacího soudu, že lék Sudafed není v České republice registrován, a proto nemůže být dovezen, když P. a Česká republika jsou součástí Evropské unie, tedy jednotného celního prostoru. Nemohlo proto jít o nedovolený dovoz léku, který měla pro svou potřebu a neměla v úmyslu ho uvádět na trh. Sama skutečnost, že zakoupila zcela legálně uvedený lék, nenaplnuje znaky skutkové podstaty zločinu podle § 283 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku, protože neexistuje žádné ustanovení, které by zakazovalo zakoupit léky v rámci Evropské unie v jakémkoli množství. Nesprávným shledala i závěr, že jen ze zakoupeného množství léku bylo možné dovodit, že byl určen k výrobě drogy, a nikoli k léčebným účelům. Obviněná namítala i to, že byl jako důkaz nesprávně použit úřední záznam o předání osoby o kontrole vozidla hlídkou Celního úřadu L. za bývalým hraničním přechodem v H., protože ho nelze použít jako důkaz, jak je uvedeno v § 158 odst. 5 tr. ř., ale má sloužit soudu k úvaze, kdy a jaký důkaz provede. K prohlídce vozidla obviněná uvedla, že je nutné porovnat úpravu týkající se domovních prohlídek a prohlídek jiných prostor, kde je nezbytným předpokladem pro jejich provedení právě souhlas soudu, přitom jde prakticky o obdobnou situaci a okolnosti, jako u osobního vozidla. V daném případě bylo tedy možné provést prohlídku soukromých prostor jen za předpokladu, že k tomu byl dán souhlas soudu nebo státního zástupce. Podle obviněné, jak v případě uvedeného úředního záznamu, tak i prohlídky automobilu, soud vycházel z důkazů, které byly opatřeny v rozporu s Listinou základních práv a svobod, a nemohl je použít.

V závěru dovolání obviněná navrhla, aby dovolací soud napadené usnesení podle § 265k odst. 1 tr. ř. zrušil a přikázal Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci, aby podle § 265l odst. 1 tr. ř. věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

K dovolání obviněné se písemně vyjádřila státní zástupkyně působící u Nejvyššího státního zastupitelství, která shrnula obsah obviněnou tvrzených výhrad a s odkazem na hlediska rozhodná pro možnost uplatnění dovolání na podkladě dovolacího důvodu podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. konstatovala, že námitky uvedené v dovolání nejsou s označeným dovolacím důvodem v souladu. Dovolatelka sice namítá, že jejím jednáním nebyla naplněna skutková podstata trestného činu, v zásadě však její námitky směřují ke zpochybnění správnosti skutkových závěrů. Podle státní zástupkyně dovolatelka polemizovala s odůvodněním rozhodnutí soudů, což je s ohledem na znění § 265a odst. 4 tr. ř. argumentace nepřipustná. Mezi skutkovými zjištěními Okresního soudu v Liberci, které akceptoval ve svém rozhodnutí také odvolací soud, neshledala extrémní rozpor mezi skutkovými zjištěními a použitou právní kvalifikací. Skutkové závěry opřely soudy o konkrétní zjištění učiněná na základě provedených důkazů, při jejichž zajišťování nezjistila státní zástupkyně žádné nedostatky. V závěru svého vyjádření navrhla, aby Nejvyšší soud podané dovolání odmítl podle § 265i odst. 1 písm. b) tr. ř., neboť neodpovídá žádnému z důvodů dovolání uvedených v § 265b odst. 1 tr. ř.

Nejvyšší soud jako soud dovolací nejprve shledal, že dovolání obviněné je přípustné podle § 265a odst. 1, 2 písm. h) tr. ř., bylo podáno osobou oprávněnou podle § 265d odst. 1 písm. b), odst. 2 tr. ř., v zákonné lhůtě a na místě, kde lze podání učinit (§ 265e odst. 1, 2 tr. ř.) a dále zkoumal, zda obviněná dovolání opřela o takové skutečnosti, které dopadají na jí označený dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. Podle něho lze dovolání podat, jestliže rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení skutku nebo jiném nesprávném hmotně právním posouzení, a tedy ve vztahu ke zjištěnému skutku je možné dovoláním vytkat výlučně vady právní.

Z tohoto zákonného vymezení je zřejmé, že předmětem přezkumu mohou být jen otázky dotýkající se

právního posouzení věci. Na podkladě tohoto dovolacího důvodu nelze proto přezkoumávat a hodnotit správnost a úplnost skutkových zjištění, na nichž je napadené rozhodnutí založeno, ani prověřovat úplnost provedeného dokazování a správnost hodnocení důkazů ve smyslu ustanovení § 2 odst. 5, 6 tr. ř., poněvadž tato činnost soudu spočívá v aplikaci ustanovení procesních, nikoliv hmotně právních. Nejvyšší soud je tak zásadně povinen vycházet ze skutkového zjištění soudu prvního stupně a v návaznosti na tento skutkový stav zvažuje hmotně právní posouzení, přičemž skutkové zjištění soudu prvního stupně nemůže změnit, a to jak na základě případného doplňování dokazování, tak i v závislosti na jiném hodnocení v předcházejícím řízení provedených důkazů (srov. přiměřeně usnesení Ústavního soudu např. ve věcech sp. zn. I. ÚS 412/02, III. ÚS 732/02, II. ÚS 760/02, III. ÚS 282/03, IV. ÚS 449/03). Zásah do skutkových zjištění učiněných soudy prvního a druhého stupně je v rámci dovolacího řízení možný jen v případě, že mezi těmito na straně jedné a právním posouzením skutku na straně druhé existuje extrémní nesoulad, jenž dovolatel ve svém mimořádném opravném prostředku vytkne a podřadí jej pod dovolací důvod zakotvený v § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. Extrémní nesoulad může být průlomem do uvedených zásad vymezujících dovolací důvod podle § 265b odst. 1 písm. g) tr. ř. jen tehdy, dojde-li Nejvyšší soud ke zjištění, že právní závěry obecného soudu jsou v mimořádném nesouladu s učiněnými skutkovými zjištěními (srov. rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 3. 2. 2005, sp. zn. III. ÚS 578/04 a ze dne 20. 9. 2006, sp. zn. I. ÚS 553/2005). O takový případ jde jen za situace, že je zjištěna zjevná absence srozumitelného odůvodnění rozsudku, nebo kardinální logické rozpory ve skutkových zjištěních a z nich vyvozených právních závěrech, opomenutí a nehodnocení stěžejních důkazů atp. (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 19. 8. 2010, sp. zn. III. ÚS 1800/2010).

V této souvislosti je vhodné zmínit, že obviněnou vytýkané nedostatky ohledně rozsahu provedeného dokazování nevytvářejí předpokládaný nesoulad, a proběhlé řízení, ani důkazy z něj vzešlé, nevzbuzují pochybnosti o správnosti skutkových zjištění.

Nejvyšší soud pro úplnost připomíná, že v projednávané věci bylo podle § 160 odst. 1 tr. ř. zahájeno trestní stíhání obviněné V. R., usnesením ze dne 8. 1. 2010, a to na základě kontroly provedeného Celním úřadem L. Uvedená celní prohlídka byla učiněna Celním úřadem v L., ve spojení s Generálním ředitelstvím cel, celní protidrogovou jednotkou, Expozitura P. Ve smyslu § 5 odst. 3 písm. a), p), q) zákona č. [185/2004](#) Sb., o celní správě České republiky, celní úřad, který je oprávněn provádět dohled a kontrolu, provádí řízení o porušení celních předpisů, stanoví-li tak zvláštní právní předpis, a rozhoduje o zajištění zboží důležitého pro řízení o porušení celních předpisů. Pravomoci celníka jsou upraveny v hlavě třetí zákona č. [13/1993](#) Sb., celního zákona, kde je mezi jinými právy a povinnostmi v ustanovení § 37 zakotveno i oprávnění ke kontrole osob a dopravních prostředků, v rámci něhož je při výkonu své působnosti celník oprávněn zastavovat osoby a dopravní prostředky, provádět kontrolu zavazadel, dopravních prostředků, jejich nákladů, přepravních a průvodních listin. Při kontrole dopravních prostředků a jejich nákladů, a rovněž je oprávněn použit speciální rentgenovou techniku. Při zastavování dopravních prostředků postupuje celník obdobně jako příslušník Policie České republiky.

S ohledem na uvedené skutečnosti je zřejmé, že v daném případě úkony, které předcházely zahájení trestního stíhání, byly provedeny státními orgány v rámci jejich pravomoci, a jsou tudíž využitelné i pro toto trestní řízení. Podklady, které byly v rámci tohoto postupu celními orgány zpracovány, mohou být použity jako důkazy ve smyslu § 89 odst. 2 tr. ř., podle něhož za důkaz slouží vše, co může přispět k objasnění věci. V daném případě nebyly zjištěny skutečnosti, které by podle § 89 odst. 3 tr. ř. vylučovaly použití takového důkazu, neboť nebylo prokázáno, že by uvedenými celními postupy došlo k získání důkazu nezákonným způsobem nebo donucením. Soudu proto nic nebránilo, aby opřel své rozhodnutí i o důkazy, které vyplynuly z předmětné celní kontroly. Navíc je nutné zdůraznit, že způsob získání i obsah převážných léků obviněná nepopřela a v souladu s výsledky celní kontroly o věci i sama vypověděla. Obviněnou namítané pochybnosti proto o této okolnosti nevznikají, a

extrémní nesoulad Nejvyšší soud z uvedených důvodů neshledal.

Na podkladě takto učiněných skutkových zjištění dovolací soud zkoumal další námítky obviněné týkající se správnosti použité právní kvalifikace, tedy, zda byly naplněny všechny znaky skutkové podstaty zločinu, jímž byla uznána vinnou.

Zločinu nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 283 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku se dopustí ten, kdo neoprávněně vyrobí, doveze, vyveze, proveze, nabídne, zprostředkuje, prodá nebo jinak jinému opatří nebo pro jiného přechovává omamnou nebo psychotropní látku, přípravek obsahující omamnou nebo psychotropní látku, prekursor nebo jed, spáchá-li tento čin ve značném rozsahu.

Obviněná se podle tzv. právní věty dopustila tohoto zločinu tím, že neoprávněně dovezla prekursor, a čin spáchala ve značném rozsahu. Pojem prekursoru není českým právem definován. Zákon č. [167/1998](#) Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, upravuje mimo jiné i zacházení s omamnými a psychotropními látkami, přípravky a prekursory, přičemž, pokud jde o prekursory, odkazuje na přímo použitelné předpisy Evropských společenství.

Prekursor je definován Nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004 ze dne 1. 2. 2004 o prekursorech drog v čl. 2 písm. a) tak, že jím jsou „všechny látky uvedené v příloze I, včetně směsí a přírodních produktů, které tyto látky obsahují. Nevztahuje se na léčivé přípravky, jak jsou definovány ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze 6. 11. 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků, a dále na farmaceutické přípravky, směsi, přírodní produkty a jiné přípravky, ve kterých jsou uvedené látky obsaženy tak, že je nelze snadno použít nebo extrahovat snadno dostupnými nebo hospodářskými prostředky“.

Podle této definice je zřejmé, že se za prekursor považují všechny látky, které jsou uvedeny v příloze I., ale i na léčivé přípravky, v nichž jsou uvedené látky obsaženy, které jsou sice jinak z této definice vyloučeny, avšak uvedené látky z nich lze snadno použít nebo extrahovat snadno dostupnými nebo hospodářskými prostředky. V případě konkrétního léčebného přípravku (léku) obsahujícího některou z látek, na něž dopadá definice prekursoru, je nutné posoudit, zda způsob, jakým lze prekursor z konkrétního léčebného přípravku (léku) použít nebo extrahovat, je možné označit za snadno proveditelný dostupnými nebo hospodářskými prostředky. Za takový lze považovat možnost extrahovat prekursor z léčebného prostředku např. rozpuštěním ve vodě nebo v jiném roztoku, zahřátím nad otevřeným ohněm nebo jiným tepelným zdrojem, a to za použití zcela běžných nástrojů, náčiní či hospodářských zařízení apod. Může tedy jít o běžné úkony jednotlivce či skupiny osob v rámci individuální nebo manufakturní výroby, za využití zcela běžných nástrojů, náčiní či hospodářských zařízení, při nichž dojde k vyloučení nebo jinému oddělení prekursoru, aniž by k tomu bylo nutno použít složitých chemických, laboratorních nebo obdobných náročných postupů.

V příloze I. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004 ze dne 1. 2. 2004, na níž se přímo odkazuje, je uveden mimo jiné i pseudoefedrin, pro který v návaznosti na výše uvedené platí, že je ve smyslu zmíněné definice prekursorem, nejen když jde přímo o tuto látku samotnou, ale i tehdy, jestliže je obsažen v léčebných přípravcích (např. v různých druzích léků pseudoefedrin obsahujících), které samy o sobě pod tuto definici nespádají (neboť jsou definovány ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2001/83/ES ze 6. 11. 2001 o kodexu Společenství týkajícím se humánních léčivých přípravků), ale pseudoefedrin je jednou z jejich složek a lze ho snadno použít nebo extrahovat snadno dostupnými nebo hospodářskými prostředky.

To znamená, že pseudoefedrin obsažený v léčivých přípravcích je prekursorem ve smyslu uvedené definice, v případě, když jej lze z těchto přípravků uvedeným snadným postupem získat.

Podle popsaných skutkových zjištění obviněná z Polské republiky dovezla léčivý prostředek Sudafed, což je léčivý prostředek, který by jako tento lék za prekursor nebylo možné považovat (viz negativní část definice výše), ale za prekursor je nutné považovat pseudoefedrin v něm obsažený [uvedený jako prekursor v příloze I. Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004 ze dne 1. 2. 2004]. K jeho vyloučení totiž postačuje zcela jednoduchý postup založený na tom, že byl extrahován rozpuštěním tablety Sudafed ve vodě, filtrací a následným odpařením, což je ve smyslu shora uvedeného výkladu extrakce provedená snadno dostupným způsobem. Z těchto důvodů je nutné i pseudoefedrin obsažený v léku Sudafed považovat ve smyslu shora uvedená definice podle čl. 2 písm. a) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004 ze dne 1. 2. 2004 o prekursorech drog za prekursor.

K tomu je nutné zdůraznit, že výsledky provedeného dokazování bylo objasněno, to, že lék Sudafed byl určen pro výrobu drogy - metamfetaminu. Skutečnost, že uvedený lék měl být zneužit k toxikománii, byla prokázána provedeným dokazováním (jednak z velikého množství tohoto léku, který mnohonásobně překračoval léčebnou potřebu stanovenou pro jednotlivce k léčebnému použití, pro které je určen, a jednak i s ohledem na to, že obviněná je osobou na uvedené psychotropní látce tj. metamfetaminu závislou) a potvrzuje neoprávněnost k zacházení s takovou látkou.

Pokud jde o zacházení s prekursory, vymezuje je zákon č. [167/1998](#) Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů (dále jen „zák. č. [167/1998](#) Sb.“), který upravuje mimo jiné i zacházení s omamnými a psychotropními látkami, přípravky a prekursory.

Vzhledem k tomu, že obviněná namítala, že lék mohla do České republiky převézt, neboť taková činnost není žádným předpisem zakázána, je nutné uvést, že dovozem a vývozem se rozumí podle čl. 1 písm. m) Jednotné úmluvy o omamných látkách (vyhláška ministerstva zahraničních věcí č. [47/1965](#) Sb., ze dne 27. dubna 1965), u každého z nich podle jeho zvláštního významu, faktická doprava omamných látek z jednoho státu do druhého nebo z jedné oblasti do jiné oblasti daného státu. Trestný je též dovoz, průvoz nebo vývoz pro vlastní potřebu pachatele.

V případě prekursorů, u kterých je právní úprava svěřena výhradně Evropskému společenství, jak již bylo shora uvedeno, podléhá dovoz, vývoz a průvoz prekursorů rovněž legislativě Evropského společenství, a proto se odkazuje na přímo použitelné předpisy Evropských společenství. Je však potřeba zdůraznit, že uvedená právní úprava vymezuje otázky spojené s nakládáním s prekursory jako „zacházení“, čímž se z tohoto důvodu rozumí činnosti uvedené v přímo použitelných předpisech Evropských společenství, jež je upraveno nařízením Rady (ES) č. 111/2005 ze dne 22. 12. 2004, kterým se stanoví pravidla pro sledování obchodu s prekursory drog mezi Společenstvím a třetími zeměmi. Jak však vyplývá z obsahu tohoto nařízení, v něm uvedená pravidla jsou stanovena pro možnost sledování povoleného obchodu s prekursory drog. Proto byly přijaty zásady, jimiž se má zabránit tomu, aby se prekursory dostaly k výrobcům nedovolených omamných látek [viz bod 1) cit. nařízení]. Stanovenými pravidly se sledují hospodářské subjekty působící ve Společenství, které usnadní obchod se třetími zeměmi [viz bod 6) cit. nařízení]. Proto se zde stanoví hlediska k zacházení s prekursory, k němuž je třeba povolení nebo zvláštního povolení podle přímo použitelných předpisů Evropských společenství.

Z těchto zásad je patrné, že uvedené právní předpisy jsou vydané pro regulaci a kontrolu obchodu s prekursory v mezinárodním měřítku, a to v rámci jeho povoleného a oprávněného regulovaného obchodu. Vymezení dovozu, vývozu a průvozu vyjádřené jako zacházení, jak je tímto nařízením Společenství chápáno a vykládáno, lze proto aplikovat jen na jím předpokládané obchodní vztahy. Nelze však podle něj postupovat v případě nelegální a mimo zákon stojící distribuci drog, resp. prekursoru, tak jako tomu bylo v projednávané věci, která se, pokud jde o vývoz, průvoz a dovoz, řídí právní úpravou přijatou národními státy v souvislosti s drogovou kriminalitou [čl. 1 písm. m) Jednotné úmluvy o omamných látkách (vyhláška ministerstva zahraničních věcí č. [47/1965](#) Sb., ze

dne 27. dubna 1965)].

Pokud se jedná o dovoz léčebného prostředku obsahujícího prekursor, jenž lze použít nebo extrahovat snadno dostupnými nebo hospodářskými prostředky, opatřený pro neoprávněnou výrobu prekursoru, nelze na takový případ vymezení vývozu nebo dovozu podle evropské legislativy vztahovat, neboť tato dopadá jen na povolený obchod, a nikoli na nezákonný dovoz a vývoz takových látek. Proto odkaz týkající se vývozu a dovozu prekursorů vymezený v ustanovení § 20a zák. č. 167/198 Sb., na přímo použitelné předpisy Evropského společenství, se týká jen podmínek, za nichž se vydává povolení pro legální dovoz a vývoz, nikoli na případy nelegálního vývozu nebo dovozu prekursorů nebo léčebných přípravků je obsahujících jednotlivými osobami za účelem jejich zneužití při toxikomanii. V takovém případě platí stejná obecná pravidla, která se vztahují na nezákonný dovoz omamných a psychotropních látek, jakož i prekursorů do České republiky za účelem jejich toxikomanického užití.

Bez splnění zákonem stanovených podmínek pro udělení povolení a vydání povolení pro vývoz, dovoz a průvoz omamné, psychotropní látky, přípravku obsahujícího omamnou nebo psychotropní látku, prekursoru nebo jedu, jsou vývoz z České republiky, dovoz do České republiky a průvoz přes území České republiky neoprávněné, a je proto nutné na ně aplikovat trestněprávní úpravu, tj. např. ve smyslu § 283 tr. zákoníku.

V konkrétní věci, v níž je spatřována neoprávněná distribuce prekursoru, není nutné zkoumat porušení konkrétního ustanovení národního právního předpisu nebo konkrétního nařízení Evropských společenství, pokud (jak tomu bylo v projednávané věci) pachatel vůbec nemínil zachovat legálnost právem předepsaného postupu, a ani nechtěl takový postup využít, ale byl si plně vědom svého nezákonného nakládání s látkou, o níž věděl, že je prekursorem, pro výrobu drogy. Je nutné vycházet z toho, že neoprávněnost předpokládaná ustanovením § 283 tr. zákoníku spočívá v tom, že pachatel postupuje v rozporu s podmínkami stanovenými právními normami upravujícími zacházení s prekursory.

Trestný čin podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku je ohrožovacím trestným činem, a proto je dokonán již vyrobením, dovezením, provezením, nabídnutím, zprostředkováním, prodáním nebo jiným opatřením jinému nebo přechováním uvedených látek pro jiného, pokud se tak děje neoprávněně. Proto, pokud obviněná dovezla přes hraniční přechod z P. r. do České republiky 100 kusů balení léku Sudafed po 12 kusech tablet s obsahem prekursoru hydrochloridu pseudoefedrinu 60 mg v jedné tabletě, celkem tedy 72.000 mg pseudoefedrinu, naplnila po všech stránkách skutkovou podstatu zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy podle § 283 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku, jehož jednotlivé znaky jsou v souladu se všemi zákonem stanovenými podmínkami, jak jsou výše rozvedeny.

Nejvyšší soud se ze všech uvedených důvodů s rozhodnutími soudů obou stupňů ztotožnil. Když námitky uplatněné obviněnou v dovolání právně relevantně s dovolacím důvodem, posoudil jako zjevně neopodstatněné, dovolání obviněné V. R. podle § 265i odst. 1 písm. e) tr. ř. odmítl.

(zdroj: www.nsoud.cz)

Další články:

- [Odnětí věci rozhodujícím soudci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Náhradní trest](#)
- [Výkon trestu](#)
- [Účinné vyšetřování \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vyhoštění \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [„Tvrzení proti tvrzení“ \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Ochranné opatření](#)
- [Právní styk s cizinou](#)
- [Právní styk s cizinou \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vydání do ciziny \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Zneužití postavení v obchodním styku \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)